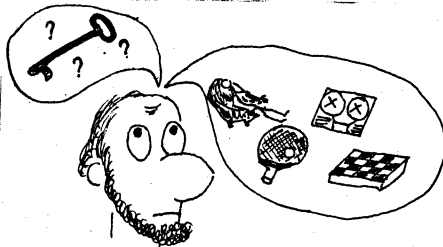

KÜLÖNÖS avagy egy szegény LK-rendező panaszai

Különös dolgok történnek velem az utóbbi időben. A minap például hogyan, hogyan nem akadt egy lyukaszóráram. Töprengtem, mit lehet tenni, de sokáig nem jutottam dűlőre. Csak ödöngtem az üres folyosókon, az ezerszer látott fallújságok, vitrinek között, és semmiképp nem találtam gyógyírt üres perceim eltöltésére. Végül egy isteni sugallattól vezérelve a Zsil utcai szárny felé vittek tétova lépteim. A földszint felé járva már tudtam, hogy jó helyen vagyok. Halk zene hangjai szűrődtek egy titokzatos mélységből. Odüsszeusz érezhetett hasonlót a szirének énekét hallva, de ő balga módon kikötötte magát az árbóchoz. A közelemben sem árbóc nem volt, sem aki kikössön, így hát csapdába estem és pár pillanat alatt a LK-ban találtam magam. Amit aztán ott láttam, attól szemem szám táva maradt, s tán még hanyatt is estem volna meglepetésemben, ha egy marcos fiatalember el nem kap és kedves szavakkal beljebb nem tessékel. Mint később kiderült, csinos kolléginájával ők a házigazdák, bár ők klubügyeletesnek nevezték magukat. Volt ott minden, ami a magamfajta, egy pár órát nem unatkozva eltölteni akaró ember szemének-szájának kellemes. Kényelmes fotelokban újságot olvastak, ki-ki izlése szerint a legfrissebb napi és hetilapok közül válogathatott, de volt ott mindenfajta folyóirat is. Mások sakkoztak, dominóztak vagy éppen römiztek. Nekem legjobban az a játék tetszett, amit két töprengő játszott egy lukacsos táblán. Különböző színű bigyókat dugdosva beléjük. Azt mondták, érdekesítő logikai játék. Egy vidám társaság pörgetős focival játszott önfeledten, és mindehhez a legújabb

slágerek szolgáltak aláfestő zenéül. Amikor pedig újabb vendégek jöttek /befér ide vagy ötven ember/, a a házigazda klubügyeletesek változatlan kedvességgel invitálták őket, és mindenki jól szórakozott egész délután, mert tán mondanom sem kell, az idő ilyen körülmények között gyorsan elszaladt, és odakint már besötétedett. Idelent azonban még mindig készültek valamire. A büfében zsiros kenyeret kentek, cólás üvegek kerültek elő, és

ügyes kezek pillanatok alatt átrendezték az egész helyiséget. Az ismét gyülekező közönségtől hallottam, hogy filmklub lesz, és már azt is tudtam, hogy mi az a három luk a hátsó falon. Mint egy igazi moziban úgy vetítették itt a mennyezetről függő vászonra. Azt is hallottam, hogy a felszerelést és a termet délelőtt még a tanzékek is tudják használni oktatási célra. Ez igen! - gondoltam, de már megtelt a nézőtér és elkezdődött a bevezető! A film keletkezési körülményeiről, a rendezőről hallhattunk érdekességeket. Majd a film, és utána színvonalas vita következett. Olyan jól sikerült minden, hogy alig lehetett kiteszékelni a résztvevőket. Időközben mást is megtudtam! Nemcsak filmklub van itt, hanem gépjármű stúdióknak nevezett szakmai est filmvetítésekkel, előadásokkal, komolyzenei klub, irodalmi műsorok és zártkörű rendezvényekre is el lehet kérni a klubot.

Hát nem nagyszerű?

Már majdnem azt mondtam, hogy ez egy jó klub, ami a kar minden igényét ki tudja elégíteni, de egy kis bökkenő közbejött: csörgött a vekker és én felébredtem.

Hadd vegyem még igénybe a kedves olvasó türelmét igénybe egy pár szóra! Arról szólnék, hogy mi ebben a különös? Vannak a karon még olyan hallgatók, akik meg tudják mondani, hogy semmi!

Mert ők még emlékeznek arra, hogy a klub ilyen volt, ilyennek indult. Abban sincs semmi különös, hogy még mindig és még sokáig ilyen lehetne, mert a fentebb leírtakhoz minden lehetőség adott, sőt megvannak azok az emberek is, akik ezt vállalták. Hogyan, hogyan nem, ez mégaincsa így: a délutáni nyitvatartás egyhén szőlva szórványos, a filmklub nézőterén 10.15-en vannak hosszú ideje, a komolyzenei klub pedig teljes érdektelenség miatt eddig el sem indult ebben az évben.

Hogy mikor lesz minden újra rendben?

Nos ez nem kizárólag a vállalást tevők egyéni elszántásán, tenni akarásán és hozzáállásán múlik, bár e ténnyel nagy része őket nyomja. Nem igaz az, hogy a legkisebb probléma közbejöttével meg kell hátrálni, hogy nem lehet áthidaló megoldást találni, és hagyni kell ellaposodni, végső esetben megfulladni az ügyet.

Mert ez a kar összes hallgatójának ügye, kell, hogy mindenki ügye legyen!

Lehet, hogy már elcsépelet, de igaz, hogy más karon örülnének egy ilyen klubnak. Használjuk ki, hogy nekünk van klubunk és éljünk az általa nyújtott lehetőségekkel!

SAFRÁN vagy nem SAFRÁN

Nemrég nem kis rémültségünkre hozta tudomásunkra Kaszás Istvánné, a Dékáni Hivatal csoportvezetője, a szabadságot hétközi napra kívánják tenni. Indoklásként meg tudtuk, hogy az eddigi szombati nap um. nem szolgálta a tanulás célját, hiszen a szombati napot nem holmi pihenésre szánták. Szabad szombatunk megváltoztatása egyelőre csak az első évfolyamot érint, talán éppen azokat, akik leginkább érdekelték a szombatok szabadá tételeben. Örvendezve vettük tudomásul továbbá azt, hogy hosszú szabad délutánmal rendelkezhetünk a hét valamely napján, igaz ennek fejében a többi napokon késő délutánig kell bent tartózkodnunk. Látszólag mindent tökéletesen elrendeztek, de:

1. Vajon gondolt-e arra a Dékáni Hivatal, hogy a tanulók többsége, vidéki lévén, a szabad szombat a hallgatók egyetlen hazautazási lehetőségét jelenti. Vajon tudják-e, mennyi időbe telik 200-300 km-re levő szeretett falunkba utazni korszerű vasútvonalainkon? Az első évfolyam beilleszkedési gondjaiból fakadóan méginkább igényli a hazautazásokat.
2. Végeztek-e felmérést, hogy ki, mennyire használja tanulásra a szombatját? Szerintünk sokan. Ha pedig a szombat lenne szabad, akkor sem lennének többen.
3. Próbáltak-e már napi 8-10 óván keresztül előadásokat hallgatni? Ugye nem. Sajnos nem hiszem, hogy mindezen újítások a célt szolgálják, nagyon megfélelt a régi beosztás mind az oktatóknak, mind a hallgatóknak. A mi tapasztalataink és az orvosok szerint is az emberi figyelem nem képes korlátlan ideig követni az előadásokat, az esti laborok még most is igen próbára teszik koncentrációképességünket. A jelenlegi rendszerben sem látszik elégnék egyetlen vasárnap a pihenésre, amelyhez eddig a szombat kitűnően párosult. A pihenés mellett még megszülettek a rajzok, jegyzőkönyvek, sőt még a hazalátogatásokra is jutott idő.
4. Ha a jövőben minden évfolyamnak más napon lesz szabadnapja, hogyan egyeztetethetők össze a különböző KISZ és társadalmi programok? Vagy minden program keddi napra korlátozódjék?

Nem vagyok semmi jónak elrontója, és talán nem vagyok egyedül, ha arra kérem az illetékeseket, hogy mérlegelni szíveskedjenek elhatározásukat, különben könnyen megeshet, hogy a reformok nem járnak megfelelő eredménnyel. És ha számít valamit, hallgassák meg a dologról szerény véleményünket, nem lenne jó, ha valaki szombatonként elszórkodni lenne kénytelen véleménye kinyilatkoztatásaként.

Sáfrán László
356.tk.

ÜNNEPI KTE

1977. október 27-én karunkon a KTE és a GM helyi csoportja közös ünnepi munkaküldést rendezett a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója alkalmából. Ennek keretén belül meghívott előadók emlékeztek meg a magyar-szovjet közlekedési és járműipari kapcsolatok múltjáról, jelenéről; utaltak további jövőjére.

Dr. Borotvás Elemér megnyitó szavait követően Földvári László miniszterhelyettes volt az első felszólaló. Beszédében az időrendi sorrendet követve, rendkívül részletesen kitért az egyes közlekedési ágazatok két partner közötti gyümölcsöző kapcsolatára. / Erről bővebben a Közlekedéstudományi Szemle közöl. / Néhány gondolat előadásából:

1945. után a Szovjetunió önzetlen segítségével indult meg az ország vérvkeringése. Támogatásával létrejött közlekedésünk ipari háttere / gépek, műszerek, üzemanyag / forgalmi, üzemi tapasztalatokat adtak át.

Gyümölcsöző kapcsolat alakult ki a vasuti közlekedésen belül, mely kiterjedt a forgalom, a kutatás területére.

Közúti közlekedés terén is tapasztalható volt a gyors fellendülés, melyet kétoldali ágazati együttműködések segítettek elő. Magyarország autóbuszok, a Szovjetunió személy- és tehergépjárművek szállításában vett részt.

A hajózás 1946. tavaszán a közös tulajdonban lévő MAGYAR-SZOVJET HAJÓZÁSI TARSASÁG révén indult be / gépek, szakemberek /, ezt 1954-ben a MAHART követte. Ezen ágazaton belül is egyezmények rögzítik az együttműködést.

A polgári légi közlekedés átszervezése az 1946. márciusában megkötött egyezményen indult, mely kezdetben a MASZOVLETT-ben realizálódott.

A közlekedés egész területén a személyi feltételek megteremtéséhez jelentősen hozzájárult a Szovjetunió. Közel 3000 magyar szakember végzett szovjet egyetemeken

és főiskolákon; az ott szerzett tudásukat eredményesen hasznosították.

Ezután Földvári László vázlatosan szolt a Szovjetunió közlekedési rendszeréről; nagyságát, arányait kifejező beszédes számokkal.

Ezt követően Karász János főosztályvezető emelkedett szólásra, Beszédében a magyar-szovjet járműipari kapcsolatok közeli múltjára, jelenére és jövőjére utalt. Beszélt a közelmúltban megkötött járműipari együttműködési szerződésről és a KGST kooperációról.

Harmadik felszólalóként Dr. Orosz József egyetemi tanár, a Közlekedésmérnöki Kar dékánja következett. Beszámolójában a magyar-szovjet felsőfokú szakoktatási kapcsolatokról szolt. Ezen időszakot három periódusra osztotta: 1945-től 1960-ig a kapcsolatok kiépítése. 1960-tól 1970-ig ezek továbbfejlesztése, illetve az 1975. utáni időszak. Ezen folyamat fontosabb lépései: az új típusú közlekedésmérnök képzés kialakulása; a járműgépész és építőgépész oktatás megszerzése szovjet tapasztalatok alapján.

Az egyetemen közötti közel 20 éves szoros kapcsolatot reprezentálja a hallgatók nyári gyakorlataink cseréje, a konkrét kutatási témák megválasztása, illetve közös kutatási feladatok kijelölése.

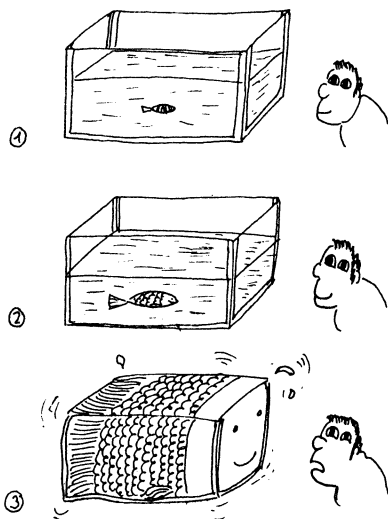
Az előre bejelentett programot hozzászólások követték, melyben Dr. Lévai Zoltán adalékokat fűzött a magyar-szovjet közlekedési és járműipari kapcsolatokhoz.

Majd Dr. Kádás Kálmán körvonalazta tapasztalatait a két ország együttműködése terén, így szakönyvek fordítását, meghívásokat, konferenciákat említve.

A hozzászólásokat Dr. Fekete Gyula zárta, melyben javasolta az ünnepi ülés szövege ének a Közlekedéstudományi Szemleben való közzétételét.

Az ülés Dr. Borotvás Elemér zárásával ért véget.

Urban Iván
442.tk.

- Találd ki, mi van a markombar
- Egy zsebkendő.
- Nem.
- Egy radirgumi.
- Nem.
- Tudom már: egy ló.
- Hát persze! De milyen színű?

ABPOPA

Csütörtökön már délután elkezdődtek az előkészületek az immár hagyományos ünnepi vetélkedőre.

Fél 7-kor gyülekeztünk az aulában, majd megérkeztek a zsüri tagjai is, akik a "kis társalgóban" a SZU-ról szóló fotókiállítás megnyitására vettek részt.

Már a kezdésnél jó hangulat volt, hiszen sokan összejöttünk. A másodévesek még a mechanikát is félretették, hogy erősítsék csapatunkat. A közhiadellel ellentétben az elsősök is tevékenyen részt vettek a csapat munkájában.

A himnusz és az ünnepi beszéd után kezdődött a vetélkedő.

Majakovszkij egy lelkesítő forradalmi hangulatú versét szavaltuk el.

Alig hangzott el az utolsó versszak, máris jött a következő feladat. A Jövő Légnőkének különböző számaiból kellett a Moszkva szót ill. megőzött alakjait kikeresni.

Hogy az "Idzett Ifjúság" mozgalomról se feledkezzünk meg, fúthattok az egyik csapattag a Vásárhelyi kollégiumba Szabó Vilmoshoz, aki az ottani vetélkedő zsürijében foglalt helyet-Auróra plakáttal aláírásért és kérdésért.

Közben be-besötétedett a terem és gyönyörű színes diák jelentek meg a Szovjetunió városairól, a szovjet életről - természetesen ez is feladat volt, fel kellett ismerni a kepeket.

Igen hosszadalmas volna azonban leírnom, hogyan zajlott végig a SZU új alkotmányáról, a klasszikus orosz zenéről, a szovjet sportról, a szocialista országok pártvezetőiről és sok egyébről szóló verseny. Talán még az ifjúsági törvényt had emeljem ki, ahol a zsüri a helyes válaszokért a mi ledott lapunkat olvasta föl/okkal/.

Sajnos azonban meg kell említenünk egy-két negatívumot is. Néha úgy éreztük, talán kicsit elfogult a zsüri - persze nem a mi javunkra. Ehhez bizonyára hozzájárult a játkvezető is, aki egyik válaszdadásunk után "mértékerte" az egyik zsüri tagot "értékeltje a hiányos választ".

A csapatszellemet azonban ez nem tudta lerombolni. Az ott lévők - egy igen kelkes kis társaság - újra es újra igyekezett a lehető legjobbat nyújtani. Végül szinte a bedobással - igen szoros versenyben - sikerült az V. helyet elérnünk. Ez számunkra igen értékes, ugyanis a 9 csapat közül még eddig nem voltunk a 7. helynél jobbak.

Azonban ennél is fontosabbnak tartom, hogy sikerült ledönteni egy tabut, ami sajnos sokaknál megvan a politikai vetélkedőkről. Bizonyosodott, hogy a jó hangulat, az együtt vetélkedés nem is olyan veszélyes, és aki úgy érzi ő nem politikusi jellem, az is tud tenni a csapatért.

A vetélkedő végén Thernesz Vilmos et. átadta a díjakat az első három helyezettnek. Örülök, hogy ilyen jó szellem és jó hangulat alakult ki és köszönöm mindenkinek, városiaknak, kollégistáknak a jó vetélkedést.

Erdélyi István
356. tk.

GORKIJ ÍRTA

"Az élet olyan ördögi ügyesség-gel van berendezve, hogy aki nem tud gyűlölni, az képtelen őszintén szeretni. Már pusztán ez, az embert gyökerestül eltorzító lélekhasadási kényszer, hogy szeretni kizárólag csak gyűlölet által lehet, egymagában is pusztulásra ítéli a mai életkörülményeket.

Oroszországban, abban az országban, ahol a »lélekmentés« általános módszere a feltétlen szenvedés, én egyetlen emberrel sem találkoztam, egyetlen olyat sem ismerek, aki annyira mély és annyira erős gyűlöletet, utálatot és megvetést érzett volna az emberek szerencsétlenségére, bánata, szenvedése iránt, mint Lenin...

Az én szememben Leninben épp az az érzés jelenti kivételes nagyságát: hogy engesztelhetetlenül, olthatatlanul gyűlölte az emberek bajait, lángolóan hitte, hogy a bal-szerence nem a lét kiküszöbölhetetlen alapja, hanem olyan nyavalya, amelyet az emberek kötelesek és képesek eltávolítani magukból."

"Mindem, ami rendkívüli, megzavarja az embereket abban, hogy úgy éljenek, ahogy ők akarják. Az emberek egyáltalán nem a társadalmi szokások gyökeres megváltoztatását, hanem csak azok kibővítését kívánják, ha ugyan kívánják. A többség tulajdonképpen sóhaja és jelszava ez: »Ne zavarjátok minket abban, hogy a megszokott módon éljünk.«

Lenin volt az, aki úgy megzavarta az embereket megszokott életükben, ahogyan azt előtte senki sem tudta megtenni."

X

Hínap cets be egy delmát,
Diákok megváltó szabadalmát:
/ Mellvel kivédte a szedés unalmát/
Az ünleszüretelő almát.

Ezrel bevittotta a régi fogadalmát,
Elinitvénáz almaszedés forradalmát.
De képzeljétek hatalmas fájdalmát:
Nem lett már Szabolcsban egy árva
szabad almát / sen /.
Udvardi Ferenc

Két régi jó barát delmát
Nagytotta fogadalmát
Nagytotta a hile almát
Nevelték pocakjuk halmát

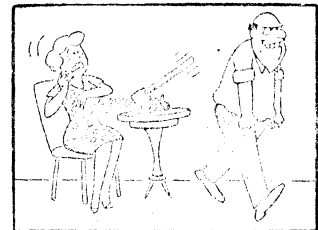
Halló egy hallgató delmát
Kirívó fogadalmát
Segitené népek forradalmát
S mivel Szabolcsban szedtt:ő almát
S hogy ne hajtsa a szócséplés malmát
Felajánlja egynapi jövedelmét.

Mile Károly

közönség szervezés

Kultúrfelelősök figyelem, első-sorban hozzátok szól ez az üzenet. Egyetemünkön a KISZ Bizottságon / K.I.51. / közönségszervezés működik. Adva van a lehetőség, hogy házon belül jussunk színházjegyekhez, színház- és hangversenybérletekhez. Jegyigényeitekkel hétfőtől péntekig de. 9-12-ig, du. 13-14.30-ig fordulhattok az egyetemi közönségszervezőhöz: Dr. Sulán Bélánéhoz.

Minden hónapban 12-től a BME KISZ Bizottság értesítést ad a következő havi OPERA, és ERKUL SZINHÁZAK műsorterveiről. Az igényléseket célszerű minél előbb leadni, mert a jegyek szétosztása a beérkezett igénylések sorrendjében történik. A megrendelt jegyeket 21-étől lehet elvinni. Mivel karunk helyileg az egyetemi vérkeringés perifériáján található, nehezebb helyzetben vagyunk a többi karhoz képest, hiszen nem tudunk óráközi szünetekben beugrani a K.I.51-be. Az élelmebbek szinte vadásznak arra az időpontra, mikor a műsortervek megjelennek, és azonnal leadják igényeiket. Meg kell említenem, hogy azért volt olyan eset is, hogy nemcsak az igényelt jegyek 30-40%-át kaptam meg, hanem az összes

igényelt színházjegyet. Mielőtt megjelenik a havi műsorterv, mi áthozunk egy adagot, és mint a QAP-ot kiteszük a legforgalmasabb helyekre, valamint a KISZ-ben /137./ is megtalálhatók a »színházjegy« feliratú polcon. Ez utóbbi helyen található a jegyigénylő lapok; ezekből nem mindig áll rendelkezésre elegendő, ezért az is megemlítem, ha egy lapra felírjátok fejlekedé: név, kar, évfolyam, tanulókör és alá a kért előadások időpontját, címét, hány darab jegyet kértek és milyen árban. Az első emeleti kultúros faliújságra kiteszük, hogy éppen milyen darabokra lehet jegyet venni.

A SZKENE Színház előadásaira a Közművelődési Titkárságon -amely szintén a K.I.51-ben található- válthatok jegyet Halasi Zoltánál. Az ERKUL SZINHÁZ előadásairól az R klubban faliújságon jelöltet mindenkit, ezen a faliújságon lehet jelentkezni és két nap múlva választ kaptok kérdéseitokra. Aki ezzel foglalkozik: Varga Ferenc, akivel szerdai és csütörtöki napokon találkozhatok 14-15 óra között az R klubban.

Jó munkát kívánok mindazoknak a lekes aktíváknak, akik hozzáfognak a közönségszervezéssel kapcsolatos munkának, s ha bármilyen problémák van, keressetek meg:

Németh György
444. tk.